

[A. C. D. Petersen.]

griber kan gentages saa tidt, hverken af den højtærede Minister eller af Medlemmer af Regeringspartierne. Det blev sagt, at Nedsættelsen af Ejendomsskatterne betyder højere personlig Skat. Men naar det ærede Medlem nu kan læse sig til i Forslaget eller høre af de Taler, der bliver holdt, eller kan læse i Forelæggelsestalen i Landstinget, at Nedsættelsen af Ejendomsskatterne skal og vil ikke betyde højere personlig Skat, hvorfor kommer det ærede Medlem saa og fremsætter en saadan Paastand?

Det ærede Medlem kom med et Eksempel, og dette Eksempel var en Kommune, hvor to store Gaarde ejede Halvdelen af Kommunens Jord. Disse to Gaarde vilde efter dette Forslag blive lettet for meget store Skattebeløb, som saa vilde blive overvæltet paa de personlige Skatteydere, sagde det ærede Medlem. Dette er saa urigtigt, som muligt. Tværtimod, de andre Skatteydere personlige Skat vil blive lettet, hvis dette Forslag bliver gennemført, idet den Lettelse af Ejendomsskatten, som sker for de to store Gaarde, dels overføres til Staten og dels kommer til at aflaste andre Skatteindtægter.

Hvis man f. Eks. lægger min Hjemkommunes Forhold til Grund — jeg ved jo ikke, hvilken Kommune det ærede Medlem har tænkt paa —, udskriver vi dér 34 000 Kr. i Ejendomsskat. Lad os sige, at der er to Gaarde, som har Halvdelen af Jorden. Nu ved jeg ganske vist ikke, om det skal være Halvdelen af Værdien af Jorden, eller det skal være Halvdelen af Arealet; men saaledes som Eksemplet blev stillet, maatte man gaa ud fra, at det ogsaa skal være Halvdelen af Værdien af Jorden. Jeg gaar saa videre og siger: Hvis disse to Gaarde ejer Halvdelen af Jorden, maa de ogsaa skulle betale Halvdelen af Skatterne, altsaa 17 000 Kr. Hvis de nu blev lettet for disse 17 000 Kr. — nu sagde det ærede Medlem i Forvejen, at disse Gaarde havde ingen Indtægt, saa man fik altsaa ingen Indtægtsskat fra dem —, saa vilde det jo betyde, at nu havde disse to Gaarde 17 000 Kr.'s Indtægt, hvorpaa den personlige Skat kan lignes.

Det vil sige, at der sker en Skattelettelse for de øvrige Skatteydere i Kommunen med det Beløb, som nu kan lignes paa de 17 000 Kr., som ikke var til Stede før. Det Eksempel, som det ærede Medlem dér kom med, viser altsaa det stik modsatte af, hvad det ærede Medlem vilde søge at bevise med sit Eksempel.

Jeg skal kun lige nævne, at det ærede Medlem naturligvis ogsaa var inde paa at hævde, at det var de smaa Landbrug, der klarede sig bedst under Krisen. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med dette: at klare sig; men jeg ved i hvert Fald, at det er ikke mange Aar siden — men dog saa længe siden, at Krisen endnu ikke var sat ind med sin fulde Styrke —, at denne høje Rigsdag fik Ansøgninger fra 2 000 Husmænd om at være dem behjælpelig med en Nedsættelse af deres Ydelse til Staten, fordi de ikke kunde klare den. Det var, før de øvrige Landbrugere, de store Landbrug, overhovedet begyndte at tale om, at Vanskelighederne skulde afhjælpes ved Foranstaltninger fra den høje Rigsdag.

De smaa Ejendomme, sagde det ærede Medlem videre, betalte dobbelt saa stor personlig Skat som de store Ejendomme. Nu ved det ærede Medlem vist, at paa de store Ejendomme hviler den personlige Skat paa mange flere end den Mand, som er noteret for Ejendommen. Hvis det ærede Medlem vilde regne dette med, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem vilde komme til et andet Resultat, ogsaa i dette Regnestykke.

Hvis man ser paa de Resultater, det ærede Medlem selv henviste til, „Landøkonomisk Driftsbureau“s Resultater for 1931, som jeg staar med her, viser det sig ganske vist, at der er en ganske lille Brøkdel af en Procent i Favør af de smaa Ejendomme, idet de smaa Ejendomme under 10 ha sidste Aar har givet i Udbytte 0,5 pCt. af Landbrugskapitalen, medens i Gaardbrugene Udbyttet har været 0,2 pCt. og i de store Ejendomme over 50 ha 0,1 pCt. Men dette betyder kun, at det, der er udbetalt til de andre Medarbejdere indenfor de større Landbrug, er en Arbejdsløn; som er saa stor, at den har opslugt ikke alene hele Arbejdets Værdi, men ogsaa en Del af Mandens egen Kapital; der har med andre Ord været Underskud i Bedriften.

Ser vi, hvorledes det saa ud Aaret før, det forholdsvis gode Landbrugsaar 1929—30, har de smaa Brug under 10 ha givet 6,6 pCt. og Brugene fra 10 til 50 ha 5,6 pCt. Det er altsaa kun en Forskel paa 1 pCt. (Afbrydelse.) Det er nok, siger det ærede Medlem. Men saa beder jeg det ærede Medlem om ogsaa at se paa, hvad disse Ejendomme har givet i Driftslederløn. Det har nemlig ogsaa sin store Interesse at vide, hvad de nu har betalt Driftslederen.

Det vil ses, at de smaa Ejendomme under 10 ha har givet Driftslederen 1 086 Kr. Det er altsaa den Arbejdsløn, som en